

De
Wettische
zoon

15 overdenkingen over de inhoud van de oudste verloren zoon
Hein de Haan

INHOUDSOPGAVE

1. Oordelende Godsdienstige Elite 5
2. Schandalige Reactie Van God 7
3. God Komt Met Het Aanstootgevende: Genade! 9
4. Gelukkig Voor De Vrome Is Er Nog De Oudste Zoon 11
5. Ver Van Gods Vaderhart 13
6. De Onvolwassen Slaaf Buiten Het Feest 15
7. Vader God, Het Centrum Van Het Feest 17
8. Vader Zoekt, Vindt & Redt 19
9. De Gelijkenis Van De Genadige Vader 21
10. Hardwerkende Slaaf Staat Op Zijn Strepen 23
11. Vervolger Van Genade Wordt Verkondiger Van Genade 25
12. Apart Gezet, Maar Verongelijkt, Wetticisme 27
13. Vader God Staat Centraal Op Het Feest 29
14. Gods Antwoord Op Wetticisme: Overvloeiende Genade 31
15. Vader God Komt Tot Zijn Doel 33

1. Oordelende Godsdienstige Elite

Lukas 15: 11-32 is waarschijnlijk wel de allerbekendste gelijkenis, die Jezus verteld heeft. De gelijkenis van de verloren zoon. Laat mij nou eens iets heel vreemds zeggen: Jezus vertelt hier niet het verhaal van de verloren zoon. De jongste zoon is namelijk niet degene die Jezus hier centraal stelt.

Degene die centraal staat wordt al opgevoerd nog voordat de Heer zijn gelijkenis begonnen is.

Lukas 15: 1-3 Al de tollenaars nu en de zondaars plachten tot Hem [Jezus] te komen om naar Hem te horen. En de Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en spraken: Deze ontvangt zondaars en eet met hen. En Hij sprak deze gelijkenis tot hen en zei:

We zijn zo gewend om pas te gaan luisteren vanaf het moment dat er staat: *'Hij sprak deze gelijkenis tot hen en zei.'* Maar kijk eens wat daarvoor staat! Die morrende Farizeeën en Schriftgeleerden over het feit dat Jezus tollenaars en zondaars bij zichzelf uitnodigt, die godsdienstige klasse staat hier centraal.

Mattheus 9: 10-11 Het geschiedde, als Hij in het huis van Mattheus aanzat, ziet, veel tollenaars en zondaars kwamen en zaten mee aan, met Jezus en Zijn discipelen. En de Farizeeën, dat ziende, zeiden tot Zijn discipelen: Waarom eet jullie Meester met de tollenaars en de zondaren?

Die oudste zoon is heel toegewijd aan Vader. Hij is degene die keurig thuis blijft. Hij doet alles precies goed zoals er van hem verwacht wordt. Deze oudste zoon zou absoluut niet misstaan binnen onze christelijke godsdienstige gemeenschap. Hij zou tot voorbeeld van velen dienen. Die verloren, jongste zoon zou binnen onze evangelische leefwereld doorgaan voor het hopeloze geval. Als we dan naar de wettische, oudste zoon kijken, dan zijn we de Heer dankbaar dat we ook nog iemand hebben die zo trouw de samenkomsten bezoekt, die zich zo toelegt op evangelisatie en kerkgroei.

De Farizeeën en Schriftgeleerden waren de Joods godsdienstige elite in de tijd van Jezus rondwandeling hier op aarde. Zij waren er stellig van overtuigd dat zij het ware inzicht hadden in wat eervol was en wat schandelijk was. Alles wat zij verrichten vormde in zijn geheel het eervolle religieuze systeem. Binnen dat systeem verdiende je de eer en gunst van God door middel van je godsdienstig handelen.

De Farizeeën en Schriftgeleerden zagen zichzelf als het ware als de bouwmeesters van alles wat eervol was. Zij hadden dan ook het recht om te bepalen wat oneervol en dus schandelijk was. Wat hen betrof was Jezus zo'n schandalige valse Messias, die niet van God maar van satan kwam. Het was voor hen niet moeilijk om bewijsvoering voor hun stelling te vinden. Kijk maar naar de mensen met wie Hij optrekt.

Lukas 5:30 De Farizeeën en hun Schriftgeleerden morden tegen zijn discipelen en zeiden: Waarom eten en drinken jullie met de tollenaars en zondaars?

Lukas 7:34 De Zoon des mensen is gekomen, etende en drinkende, en jullie zeggen: kijk nou eens, een vraatzuchtig mens en een wijndrinker, een vriend van tollenaars en zondaars!

Lukas 7:39 Toen de Farizeeër, die Hem genodigd had, dat zag, zei hij bij zichzelf: Als Hij de profeet was, dan zou Hij wel weten, wie en wat deze vrouw is, die Hem aanraakt: dat zij een zondares is.

Lukas 19:7 Toen zij het zagen, morden zij allemaal: Hij is bij een zondig man binnengegaan om zijn intrek te nemen.

De oudste, wettische zoon, die moppert precies eender over het feest van Vader met Zijn teruggevonden zoon.

Lukas 15:29-30 Hij antwoordde zijn vader: Hoor nou eens, nou ben ik al zoveel jaren in uw dienst en nooit heb ik uw gebod overtreden, maar mij hebt U nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u gekomen is, die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen, hebt U voor hem het gemeste kalf laten slachten.

Gezien Zijn schaamteloze omgang met zondaren, gezien het feit dat Hij hen niet met hen veroordeelt, gezien dat hij kiest voor het verachte i.p.v. het vereerde, daarom lag het oordeel van de gevestigde geestelijkheid gereed.

Mattheus 12:24 De Farizeeën zeiden: Deze drijft de boze geesten alleen maar uit door Beëlzebul, de overste van de geesten.

Markus 3:22 De Schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen waren, zeiden: Hij heeft Beëlzebul, en door de overste van de boze geesten drijft Hij de geesten uit.

Lukas 11:15 Sommigen van hen zeiden: Door Beëlzebul, de overste van de boze geesten, drijft Hij de geesten uit.

Het meest verschrikkelijke wat je maar van Christus kan zeggen, wisten zij naar voren te brengen. Bewijsvoering voor hun stelling lag volgens hen voor het opscheppen. Ook bij de start van deze gelijkenis bevestigde de Heer dit nog eens door Zijn omgang met dat uitschot.

Lukas 15: 1-3 Al de tollenaars nu en de zondaars plachten tot Hem [Jezus] te komen om naar Hem te horen. En de Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en spraken: Deze ontvangt zondaars en eet met hen. En Hij sprak deze gelijkenis tot hen en zei:

‘Als goed vrome Jood ga je toch zeker niet met dergelijk tuig om!’ Het klinkt knoepertjeshard, maar laten we ons veroordelend vingertje niet te snel heen en weer bewegen. Hoeveel heiligheidsprediking weerklinkt er niet binnen evangelisch Nederland? *‘Pas op voor verontreiniging! Waar je mee omgaat, word je mee besmet! Slechte omgang bederft goede zeden! Wij moeten ons rein houden voor de Heer!’* De Farizeeën en Schriftgeleerden lopen nog steeds vrij rond binnen onze evangelische wereld en Christus zou zo weer van Beëlzebul bezeten verklaard worden, wanneer Hij hier weer rond zou lopen.

Lukas 15: 3 Deze ontvangt zondaars en eet met hen.

‘Zondaars, mensen die het leven met God zo aan hun laars lappen, mensen die hun eigen weg gaan, die mensen hebben tegen God gekozen, ze moeten dus wel voor satan hebben gekozen, en daar trekt deze leraar mee op!! Hij moet dus wel satan toebehoren!’ Het klinkt zelfs in onze oren heel redelijk.

Het is puur religieuze logica. Het hoeft nergens op te slaan, zolang er maar een oordeel in zit. Hun eigen (volslagen willekeurige) veroordeling was al dat deze zondaren van satan moesten zijn. De lijn van hun eigen oordeel doortrekkend belanden ze in hun eindconclusie:

‘Jezus is van satan’.

Dit oordeel, waarbij God feitelijk een idiote dictator is, die heiligheid eist en mensen verdoemt, die daar niet aan voldoen, dit is de reden waarom Jezus hier die drie gelijkenissen vertelt.

2. Schandalige Reactie Van God

Lukas 15: 1-3 Al de tollenaars nu en de zondaars plachten tot Hem [Jezus] te komen om naar Hem te horen. En de Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en spraken: Deze ontvangt zondaars en eet met hen. En Hij sprak deze gelijkenis tot hen en zei:

Het oordeel van deze godsdienstige elite, die in deze gelijkenis gepersonifieerd wordt in deze oudste zoon, in wiens ogen God feitelijk een idiote dictator is, die heiligheid eist en mensen verdoemt, die daar niet aan voldoen, dat is de reden waarom Jezus hier deze drie gelijkenissen vertelt.

Christus komt niet van satan, zoals deze godsdienstige elite durfde te concluderen. Christus komt van God en het hart van God zoekt het verlorene. Gods hart zoekt het verlorene net zolang totdat Hij het gevonden heeft! Dat hart van Vader, dat zij, die Farizeeën en Schriftgeleerden, zo totaal niet kenden! Wat zijn zij ver van God! Zij bekritisieren en veroordelen het hart van God. Daarom komt de Heer met deze gelijkenissen.

Met name in de deze derde gelijkenis zoemt de Heer in op dit wettische denken, dit reinheidsdenken, dit werken voor God denken, dit veroordelend denken. Heleboel bekende zaken aan deze gelijkenis laat ik dit keer liggen. Ik ga ervan uit dat de meesten het verhaal wel al kennen.

Nu we deze gelijkenis echter weer opnieuw doorlezen en doordenken, denk je dan eens in dat deze Farizeeën en Schriftgeleerden als een zeer kritisch publiek hier zitten mee te luisteren. Gegarandeerd dat die daar zitten te hoofdschudden en te oogrollen. De één na de andere ergernis voor hun gevoelige traditionele opvattingen komt langs.

De gelijkenis is nog maar net op gang of die jongste zoon stelt gelijk al een schaamteloze vraag. Hij eist zijn erfenis op. In die oosterse cultuur liep dat echt niet anders dan in de onze. Ook daar kwam je niet eerder voor een erfenis in aanmerking dan bij het overlijden van vader. Die zoon had dus evengoed kunnen stellen: *'Nou ouwe, het wordt nou wel eens tijd dat je kastje wijlen gaat en mocht je daar nog geen zin in hebben, doe dan maar alsof. Ik moet mijn geld! En wel nu!'*

Exodus 21:17 Wie zijn vader of zijn moeder vervloekt, zal zeker ter dood gebracht worden.

Leviticus 19:3 Ieder zal voor zijn moeder en zijn vader ontzag hebben.

Deuteronomium 5:16 Eer je vader en je moeder, zoals Yahweh, jullie God, je geboden heeft, opdat je dagen verlengd worden en het je goed mag gaan in het land, dat Yahweh, je God, jullie geeft.

Spreuken 1:8 Hoor, mijn zoon, de tucht van je vader,

Spreuken 23:22 Luister naar je vader, die je heeft verwekt;

Spreuken 28:24 Wie zijn vader en zijn moeder iets ontrooft en denkt: het is geen zonde, die is een metgezel van de misdadiger.

De grofheid waarmee deze jongste zoon zijn vader tegemoet trad, is zo uitgesproken ondenkbaar binnen deze cultuur van familie-eer, waarbij de hoogste eer naar de vader binnen het gezin gaat. Maar nu komt een nog veel grotere verrassing voor dit religieuze publiek. De reactie van deze vader is voor dit cordon van vrome eer voluit weerzinwekkend! Vader gaf hem wat hij vroeg!!!!

Welke vader haalt zich zoiets in zijn hoofd? Welke vader laat zich zo te schande zetten? Wat voor een vader accepteert zo'n dood verklaring? Een vader met ook maar een greintje fatsoen in zijn lichaam zou die onbeschaamde vlegel van een zoon toch zeker zonder meer een stevige klap vol in het gezicht geven?! De zoon heeft straf verdiend!

De geestelijke elite van Farizeeën en Schriftgeleerden had vol afgrijzen de onbeschaamdheid van deze zoon beluisterd, maar de reactie van de vader hadden ze absoluut niet zien aankomen. Ze hadden allen zonder uitzondering de enig juiste reactie van vader verwacht: *'Absoluut niet! Ik laat me niet zo te schande zetten!'*

We hebben de neiging nog wel mee te kunnen gaan in Jezus betoog als hij deze geestelijke elite van Farizeeën en Schriftgeleerden frustrereert. We bekijken die geestelijke superklasse binnen het Jodendom

namelijk meestal prettig afstandelijk. Zoals de Farizeeër in de synagoge naar die tollenaar op zijn knietjes kijkt met dank aan God dat hij niet zo is als deze tollenaar, zo kijken wij vaak naar die Farizeeër met dank aan God dat we niet zo zijn als die Farizeeër. Prettig afstandelijk kloppen wij, de Neo-Farizeeën, onszelf vol tevredenheid op de borst.

Wat is het schandalige dat deze geestelijke elite in dit begin van deze gelijkenis hoort? Iets wat het overgrote merendeel van de evangelische wereld nog altijd uitermate schandalig vindt, wanneer dat ook maar ergens gepredikt wordt. Welk schandalig verzoek wordt hier namelijk door Vader God gehonoreerd? Wat hoort deze geestelijke elite Jezus hier verkondigen?

Ik zal het verzoek van deze zoon omzetten in de woorden die deze geestelijke elite hier beluistert. De zondaar vraagt hier aan God de Vader om zo vrij en onafhankelijk mogelijk te zijn van God zelf als maar kan. Zo vrij, dat hij al zijn eigen verlangens en al zijn eigen lusten kan nalopen. En wat is Gods antwoord daarop? God geeft de zondaar al die vrijheid! Je kan met je zonde zover gaan als je zelf wilt. Je kan zo diep afsteken als jij maar wenst. Je kan zo hoog gaan als je maar wilt. Jij ontvangt van God alle vrijheid! Onbeperkte vrijheid!

Dit Vaderbeeld van God is onaanvaardbaar voor deze geestelijke elite. Zij hadden zichzelf telkens opnieuw geheiligd om rein met God op te kunnen trekken. Ze hadden hun afzondering van deze slechte zondaren bewust bewaard vanwege hun optrekken met die heilige God en nu zou God zelf met dit eerste het beste schandalige verzoek zomaar instemmen? Wat is dat voor een God??? Kijk, zo'n zelfde vraag leeft ook bij een groot deel van de evangelische wereld, die ook een streepje (nou, zeg maar een dikke streep) voor denken te hebben op de zondige wereld.

Deze gelijkenis is met name bedoeld om het religieus denkkader over die Vaderfiguur op te schudden. De godsdienstige elite van Israël had een volslagen verdraaide voorstelling van wie God nu feitelijk was. Datzelfde probleem heeft onze christenheid keurig overgeërfd van deze vrome elite.

3. God Komt Met Het Aanstootgevende: Genade!

Het verhaal van deze verloren zoon buiten de landsgrenzen van Israël en ook zijn terugkeer is inmiddels overbekend. Het gaat ons echter om dat publiek dat daar eerste rang alle woorden van Jezus zat te keuren. Die Farizeeën en Schriftgeleerden zochten verdere bewijsvoering van het valse karakter van deze (volgens hen) schijn-Messias.

Nu hoorden ze echter ineens iets vertrouwds in de woorden van deze Jezus. De Heer was aanbeland bij het voornemen van de verloren zoon om naar zijn vader terug te keren. Dat ging vergezeld met het in het hoofd stampen van een tekst die deze geestelijke elite wel zeer vertrouwd was.

Lukas 15: 18-19 Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk met een van uw dagloners.

Dit is voor die geestelijke elite nou eindelijk het echte werk! Berouw, boetedoening en bekering! Zoon? Nee, daar kan geen sprake meer van zijn! Dat heeft die toch zeker helemaal verkwanseld! Een gewone huisslaaf is zelfs nog teveel eer voor hem! Nee, zo'n dagloner, die maar moet afwachten wat voor klus hem toebedeeld wordt. Zo kan een mens zijn plekkie terugverdienen bij God!

Een betere beschrijving van wat godsdienst in wezen nou feitelijk is, dan deze twee verzen bij elkaar, bestaat er wel haast niet. Dit tekent de Joodse kijk op bekering helemaal. Maar feitelijk kan je hier elke denkbare godsdienst (inclusief christendom) mee verwoorden. Wat staat hier nu feitelijk? Deze twee verzen in hedendaags Nederlands:

'Wil je bij God terugkomen? Ga diep door het stof! Noem je zonde! Erken je waardoelheid! Probeer een plekje bij God te verdienen! Zeker ben je nooit'

Deze twee verzen verwoorden dus het religieuze denken van die godsdienstige elite. Die zijn maar steeds druk bezig hun plekje bij God te verdienen. De één is daar nog een stuk verder in gekomen dan de ander. Jezelf aan de ander afmeten kan ook alleen maar als je iets verdient. Als je allemaal niks verdient, maar alles onverdiend krijgt, dan valt er helemaal niks af te meten. Dit plekje veroveren bij God heeft nou ook juist dat exclusieve tot gevolg, waarbij de godsdienstige elite denkt dat zij al redelijk dicht bij God zitten en zich dus niet moeten laten verontreinigen door die zondaren.

Wat een verschil met het evangelie! Het blijde nieuws van God! Deze onzinnige verkondiging die elke godsdienst kenmerkt en die dus vertrouwd was bij die geestelijke elite smooit Christus in de kiem door Vader in deze gelijkenis weer uit een zeer onverwachte hoek te laten komen. Juist om dit verknipte religieuze denken helder en duidelijk de nek om te draaien legt de Heer deze woorden die zoon dus in de mond.

De Farizeeën en Schriftgeleerden zitten dit allemaal met olopemde irritatie te beluisteren. Ze fluisteren elkaar toe:

'Wat een schandalige vertoning is dit allemaal! Een schandelijk verzoek! Een schandalige reactie! Een schandelijk leven! Gelukkig, eindelijk komt die jongen dan nu toch nog met een redelijke bekering. Nu wordt het wel eens tijd dat die vader eens iets eerbaars doet!'

Vaders reactie:

Lukas 15: 20 Toen die zoon nog in het verre land was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet viel hem om de hals en kuste hem.

Daar zit dat joch in die varkenstrog. Hij had een mooi vroom plan getrokken, maar hij stonk een uur in de wind naar varkenspoep en pies! Geen cent te makken! En zijn vader ziet hem daar. Bewogenheid en ontferming overweldigt hem geheel en al. Vader heeft niet lief. Vader is liefde! Zoonlief zit nog een

plannetje uit te denken, maar vader neemt het initiatief! Hij rent! Hij rent alsof zijn leven ervan afhangt! Hij rent de benen uit zijn lijf! Wat een onbeschaamde vertoning!

Voor deze Farizeeën en Schriftgeleerden is deze reactie van Vader niet te harden. Hij had moeten wachten tot zoonlief zelf eens aan kwam kakken en dan had hij hem kunnen bestraffen! Als het allemaal zo makkelijk gaat, wat zal zo'n slampamper daar dan van leren? Dan hoef je echt niet te verwachten dat hij zijn plekje bij Vader zal proberen te verdienen. Echte afzondering van het kwaad wordt dan een lachertje! Waar blijft zo de reinheid van onze godsdienst? Al het plebs staat dan gelijk aan de meest toegewijde gelovige! Wat een onbeschaamde vertoning!

Vader heeft zijn kleed opgetrokken zodat hij naar zijn zoon in de verte toe kan rennen. Dat kan je als vrome gelovige toch zeker niet maken dat iedereen zomaar je blote benen ziet?! (Je moet dat zien binnen die cultuur) Daar komt hij met die verachte zoon van hem. Zoals gebruikelijk zal de hele gemeenschap hem bespotten en beschimpen. Wil vader dat dan met hem dragen? Ja, vader overlaadt hem zelfs met kussen en hij herstelt hem in zijn plek als rechtmatig zoon. Vader en zoon zijn verzoend. Genade, niets dan genade!

Hoe zit het nu met die geplande vrome uitspraken van de zoon?

Lukas 15: 21 De zoon zei tegen hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten.

Verder kwam het niet. De omhelzing, de zoenen. Alles getuigde van volle verzoening. Alle sprak van het volle herstel van de zoon. God is liefde. Die liefde versmoort wettisch eigen werk.

Wat een afgrijzen voor deze religieuze elite om dit alles te moeten aanhoren. Nee, in hun denken doet Vader God niet het eerbare. God kiest voor het aanstootgevende. Geen straf! Geen oordeel! Hoezeer ook gewenst door de vrome elite. Geen enkele van hun vrome voorwaarden wordt ingewilligd. Die zoon ontvangt onverdiend alle eer als volle zoon.

4. Gelukkig Voor De Vrome Is Er Nog De Oudste Zoon

Lukas 15: 22 De vader zei tegen zijn slaven: Brengt vlug het beste kleding hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten.

God komt met aanstootgevende genade. Zo bekijken de toeschouwers, de Farizeeën en Schriftgeleerden deze reactie van Vader God.

Vader God geeft de zoon het kleding te dragen dat Hijzelf op de belangrijkste momenten gedragen heeft. Vader God bekleedt ons onverdiend met Zijn hoogste eer. De zegelring, waarmee alle documenten een officiële status krijgen, wordt me aan de vinger geschoven, waarmee Vader God me al Zijn autoriteit schenkt. Dan doet Hij me de schoenen aan de voeten. Dagloners, maar ook huisslaven zijn blootsvoets. 'Kijk', zegt Vader God hiermee, 'dit is nou Mijn zoon'.

Nee, God doet niet het eervolle van de godsdienst. God doet het genadige van Zijn wezen, Liefde. Geen straf, maar verzoening in Zijn omarming. Geen werk om langzaam een plekje bij God te veroveren, maar het volle zoonschap vergezeld met alle voorrechten, gezag en eer. Dat is nou Vader God!

Het vrome publiek is nog nauwelijks bekomen van de afgrijpselijke oneer die God toegebracht werd, of het volgend verbijsterend tafereel duikt al op.

Lukas 15: 23-24 Haalt het gemeste kalf en slacht het, en laten wij een feestmaal hebben, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen feest te vieren.

'God zou een vader zijn die blij is en feest viert met het uitschot van de wereld? Is dit niet overduidelijk het bewijs dat deze Jezus wel bezeten moet zijn van Beëlzebul?'

Vrome godsdienst kan hier alleen maar van griezelen. Maar ze kunnen even op adem komen. In de gelijkenis lijken ze een goede bekende tegen te komen. De oudste zoon.

Lukas 15: 25-27 Zijn oudste zoon was op het land, en toen hij dicht bij huis kwam, hoorde hij muziek en dans. Hij riep één van de knechten bij zich en vroeg, wat er te doen was. Die vertelde hem: Je broer is gekomen en je vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel terug heeft.

De rust daalt neer onder het vrome publiek. Eindelijk een scene waar hun gezond geloofsleven niet zo op de proef wordt gesteld. Eindelijk iemand die weet hoe hij zich hoort te gedragen.

De meeste uitleggingen die ik over dit gedeelte heb gelezen zijn vrij kort door de bocht. Men maakt niet over de vooraanstaande plaats van Israël in de evangeliën en dat het lid zijn van het lichaam van Christus daar nog geen enkele plek had. Ook het feit dat deze gelijkenissen voortkwamen uit het gedrag van de godsdienstige elite in Israël wordt met alle gemak overgeslagen. Nee, men past deze oudste zoon gelijk toe op de vrome christen, die bij Vader God thuis is om daar alles precies zo te doen als dat het hoort. Verder ernaast zitten kan al bijna niet!

Wat Jezus hier doet met het opbrengen van deze oudste zoon binnen de gelijkenis is fascinerend. Als een goed kenner van wat er in de mens leeft roept hij deze oudste zoon op om het toeschouwend publiek van godsdienstige elite een spiegel voor te houden.

'Kijk goed, Farizeeër, kijk goed, Schriftgeleerde, kijk goed, Wetticist. Wat een schandalige vertoning hebben jullie tot nu toe kunnen aanschouwen! Jullie hebben kunnen oordelen, veroordelen, verketteren en afwijzen bij het leven! Kijk nu goed! Hier komt iemand, die jullie gelijk hoog op een voetstuk plaatsen. Hier komt iemand, die jullie als het grote voorbeeld zullen zien. Hier is iemand die binnen jullie denken het eerbare verricht. Dit is jullie gozer!'

Daar komt de oudste zoon en in hem ontmoeten ze zichzelf. Maar wat blijkt? Is hij inderdaad bij Vader thuis?

Lukas 15: 25 Zijn oudste zoon was op het land,

Wat had hij daar te zoeken? Was hij een dagloner die zich uit de naad moest werken voor een hongerloontje? Was hij een slaaf, die onderdanig het hem opgedragen werk hoorde te verrichten? Was het huis niet zijn huis, waar hij al zijn genoegens kon vinden?

In het Midden Oosten was het zeer ongebruikelijk dat de eigenaar zich afbeulde op het veld. Daar had hij zijn vaste slaven voor. Was er dan toch nog meer werk dan gebruikelijk te verrichten, dan kon hij nog dagloners inzetten. Zelf de plek van een slaaf innemen was beneden de waardigheid voor de eigenaar.

Dit was precies het gedrag dat de godsdienstige elite het volk voorhield. Het zoonschap werd verloochend en men onderwees het volk in de slavengezindheid voor een God, die altijd meer eist. Geen genot aan het hart van Vader God. Ver weg op het open veld.

Hoe kan het zover komen dat deze oudste zoon zover van het hart van Vader verwijderd is? Hoe kan het komen dat hij zich zo beneden zijn eigen waardigheid als een slaaf gedraagt? Hoe kan het komen dat hij niks afwist van de terugkomst van zijn broer? Hoe kan het komen dat hij geen kennis had aan het feest dat Vader voor het hele gezin opgezet had? Hoe kan het komen dat hij feitelijk het hele zoon zijn vergeten was?

In het hele slavengedrag doet deze oudste zoon zich dan wel voor als degene die bij uitstek weet hoe hij bij Vader in een goed blaadje kan komen, maar zijn hart is ver van Vader. Zo tekent de godsdienstige elite wel een uitgebreid plaatje van alle regels, ge- en verboden om Vader God te behagen, maar hun hart is ver van Vader God.

De godsdienstige klasse spreekt dan wel haar afgrijzen uit over het afstotelijk zondig gedrag van de zondaren en tollenaars, maar innerlijk staan ze op dezelfde bodem.

Mattheus 23:27 Wee jullie, Schriftgeleerden en Farizeeën, jullie huichelaars, want jullie lijken op gewitte graven, die er van buiten wel mooi uitzien, maar van binnen vol zijn van doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

5. Ver Van Gods Vaderhart

Mattheus 23:27 Wee jullie, Schriftgeleerden en Farizeeën, jullie huichelaars, want jullie lijken op gewitte graven, die er van buiten wel mooi uitzien, maar van binnen vol zijn van doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

De oudste zoon en de jongste zoon staan feitelijk innerlijk beiden op dezelfde bodem! Daarvoor hoeven we alleen maar even terug naar de start van deze gelijkenis. Dan blijkt namelijk dat deze oudste zoon, ondanks dat hij op het terrein van Vader is gebleven, net zo weinig tot geen relatie met Vader had als de jongste zoon. Hij wist zijn broer wel te veroordelen toen die zijn Vader voor dood verklaarde met zijn erfenis op te eisen. De oudste zoon heeft daarmee echter stilzwijgend ook zijn eigen eerstgeboorterecht verzilverd, waarmee hij eigenaar van het huis en het veld werd.

Hoewel zo dichtbij, had hij evenals zijn jongere broer Vader gewoon dood verklaard. Geen relatie, maar uiterlijk schijnbaar een mooie façade van uiterlijk gedrag en goede werken, oftewel zijn slavendienst op het veld. De wettisch godsdienstige leiding van het volk speelde een mooi uiterlijk toneelstuk van vroomheid en toewijding voor een God die feitelijk door hen dood verklaard was.

De jongste zoon was in een ver land. Deze oudste zoon was op een ver veld. Beiden even ver van Vader. Hoever weg blijkt wel doordat hij op dat verre veld niets van de feestvreugde had gehoord.

Lukas 15: 26 Toen hij dicht bij huis kwam, hoorde hij muziek en dans.

Hij moest eerst wat dichterbij komen. Feestvreugde draagt ontielig ver, zeker op die stille velden. Maar op zijn slavenwerkplek had hij niks gehoord. Dat was dus echt ver weg.

Daar zitten die experts in ethische keuzes aan de rand van het publiek te luisteren terwijl Jezus hun positie in deze oudste zoon tekent. Al die tijd waren ze al bezig hun oordelen en kritiek te verwoorden, maar nu hadden ze binnen deze gelijkenis een vertegenwoordiger. Zo weet Jezus als het ware hen deze gelijkenis binnen te zuigen. Zij veroordelen smadelijk die vrolijke omgang van Jezus met dat gepeupel. Nu hadden ze gelukkig ook binnen deze gelijkenis iemand die hun eigen veroordelingen rondslingert. *'Briljant! Grandioos! Zet hem op, man!'*

De wettische geest begrijpt niks van God. God is liefde. Dat is Zijn wezen. Dat gaat er niet in als je wettisch denkt. Goddelijke genade is onverteerbaar voor wettische denkers. Genade maakt geen onderscheid tussen harde zwoegers en luie opdonders. Onrechtvaardig is genade in de ogen van de wettische geest. Als bij slaven moet de zweep erover. Het vroom godsdienstig publiek heeft dit geprogrammeerde denken. De oudste zoon verwoordt dit binnen de gelijkenis.

Met dit slaafs geprogrammeerde denken van de godsdienst was het ook vanzelfsprekend dat ze Jezus totaal niet begrepen. Hij is het beeld van deze God, die liefde is, die in genade handelt. Dat spoort niet met wettische godsdienst. Nu horen ze een gelijkenis uit de mond van deze Jezus en eindelijk is er een vogel die wel helemaal spoort met hun denken, die oudste zoon. Speciaal voor hen spreekt de Heer daarom dan ook deze gelijkenis uit.

De hele gelijkenis door hadden ze zich mateloos geërgerd aan die jongste zoon, die zich zo verontreinigd had. In hun eigen slaafse denken zagen ze de overeenkomsten niet tussen de oudste en jongste zoon. Nee, het enige wat hen opviel was dat er geen enkel greintje zelfrechtvaardiging bij deze jongste zoon aanwezig was. Nergens probeerde hij zich eerst goed op te poetsen. Nergens enige reiniging of heiliging! Die jongste zoon was zo totaal niet hen! En dan zet die vader zichzelf ook nog eens helemaal voor schut door zijn jongste zoon zo schandalig te behandelen. Nog geen standje of vermaning kon eraf! De gelijkenis was één grote ergernis!

Maar gelukkig, nu komt er dan toch eindelijk iemand waar ze zich wel mee kunnen identificeren, iemand die weet wat eervol gedrag is en hij nadert nu het huis.

Wat denk je? Kent Vader Zijn oudste zoon? Kent God de Farizeeën en Schriftgeleerden? Kent God het hart van de vrome godsdienst? Weet Hij wat er daar speelt? O ja. Vader weet dat de oudste zoon Hem feitelijk al dood verklaard heeft. Vader weet dat er in werkelijkheid geen echte belangstelling voor Hem bij die oudste zoon leeft. Vader weet dat hij niet kan meeleven met Zijn vreugde. Hij weet dat die niks geeft om zijn jongere broer. Hij weet dat de enige eer die de godsdienst zoekt de eigen eer is en niet Gods eer. Die oudste zoon is een Farizeeër! Wat kan je anders van een Farizeeër verwachten?

O ja, wettische godsdienst is druk bezig op het terrein van Vader. Natuurlijk doet hij druk en plichtsgetrouw. Nauwgezet wijst hij vanzelfsprekend op wat Vader wel gezegd mag hebben, wat moet gebeuren. Hij toont een ieder die het maar wilt zien en horen zijn geweldige gesprekken met Vader in mooie gebeden. Als er iemand religieus overkomt, dan is hij het wel. Uiterlijk houdt hij de schijn zeer hoog.

Mattheus 23:14 Wee jullie, Schriftgeleerden en Farizeeën, jullie huichelaars, terwijl jullie voor de schijn lange gebeden uitspreken.

Markus 12:40 die ... voor de schijn lange gebeden uitspreken:

Lukas 20:47 die voor de schijn lange gebeden uitspreken;

Lukas 15: 26 Hij hoorde muziek en dans.

Muziek en dans. De Heer mag het dan wel hier in de gelijkenis als iets positiefs van Vader naar voren brengen, nog altijd is dit binnen wettische godsdienst een heet hangijzer. Eigenlijk zijn die Farizeeën en Schriftgeleerden nooit echt verdwenen.

De godsdienstige leiders van het volk Israël knarsten hun tanden als ze zagen hoe zo'n plezier de Heer had met hoeren en tollenaars, ja met zondaren. Let wel, die uitdrukking 'zondaren' was hier absoluut geen religieuze geuzennaam, die het inmiddels binnen de christenheid geworden is. Men noemt zichzelf tegenwoordig graag (ten onrechte, Romeinen 5: 8) een verlost zondaar. Maar net als die Farizeeën en Schriftgeleerden houdt men zich in de kerk dan wel afgezonderd van het minste van het minste.

Het is wat! Christenen die zichzelf verlost zondaren noemen, maar geen omgang met echte zondaren beoefenen, laat staan er feest mee vieren. De uitdrukking 'verlost' werkt dan blijkbaar als een soort schrikdraad voor niet verlost. Wat dat betreft hebben die Farizeeën en Schriftgeleerden helaas een zeer grote groep erfopvolgers. Toegewijd, maar ver van Gods Vaderhart.

6. De Onvolwassen Slaaf Buiten Het Feest

Lukas 15: 26 Hij hoorde muziek en dans.

Muziek en dans. Wat kan de wettische mens daar lekker moeilijk over doen! Ik heb zelf in mijn wettische tijd nog in een groep gezeten waar instrumentale begeleiding uit den boze was. Hier gebruikt de Heer voor muziek het Griekse woord 'symphonia'. Dit woord wordt in het Grieks ook voor meerstemmige muziekinstrumenten gebruikt. Bij het woord voor dans 'choros' komt ook het ritme in de muziek naar voren. Kortom alle ingrediënten voor een echt feestje, en dat dan met het uitschot van de aarde. Logisch dat die oudste zoon door het lint ging. Logisch dat de godsdienstige leiders het niet meer hadden. De spanning staat op knallen onder het toekijkend vrome publiek.

God geeft een groot feest. De godsdienstige elite kijkt toe en knarst de tanden. *'Wat een aanfluiting! Wat een schande!'* Godsdienst staat buiten het hart van God en weet altijd hele rake ethische oordelen te formuleren. Ze moeten echter op afstand informeren naar de ware aard van Gods plezier.

Lukas 15: 26-27 Hij riep één van de knechten bij zich en vroeg, wat er te doen was. Die vertelde hem: Je broer is gekomen en je vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel terug heeft.

'Vader heeft plezier! Vader viert feest! En de reden is omdat dat stuk uitschot alles verknald heeft en nu dus niks meer over heeft en dan maar bij Pa aanklopt!!!' Geschokt laat hij het idiote van zijn vaders reactie op zich inwerken. *'Hoe kan die zo stom zijn? Hij loopt er met open ogen in! Dat werkschuw tuig komt nu alles hier ook nog opmaken en pa bouwt daar een feestje voor!'*

Geschokt, verrast, totaal in de war. Zo kan je rustig de emotionele gesteldheid van deze oudste zoon wel benoemen. Zo zat het luisterend vrome publiek ook deze gelijkenis aan te horen. Geschokt, maar vooral achterdochtig.

Wettische mensen zijn altijd achterdochtig, vooral als ze op een feestje stuiten, vol met blijde mensen en daarbij dan ook nog eens God zelf als grote Initiatiefnemer. *'Uitgesloten, echt te belachelijk voor woorden!'*

Wat er dan ook nog bij komt kijken is dat alles wat hier maar eventjes weggefeest wordt, wat hier maar opgesoupeerd wordt, wat hier zomaar de goot in verdwijnt, dat dit alles feitelijk al het eigendom van de oudste zoon is. Hij heeft het eerstgeboorterecht! Bij die aanstootgevende handeling van de jongste broer om zijn deel van de erfenis op te eisen, had deze oudste zoon zelf ook flink geïncasseerd. Maar dit feest heeft hem niet als middelpunt, o nee! Vader is het feest zelfs al zonder hem erbij begonnen! Het lijkt alsof al zijn slavengedrag weinig tot geen indruk op Vader gemaakt heeft! Wat een belediging!

Had deze oudste zoon ook maar enigszins het hart van Vader gekend, dan was hij het huis binnen gerend en dan had hij gevraagd waarom Vader zo blij was. Vader had hem dan verteld dat zijn broer thuis was gekomen. O, hij was Vader om de nek gevallen en met betraande ogen had hij zich met Vader verblijd over de terugkeer van zijn broer omdat hij besefte hoeveel Vader van zijn broer houdt. Had hij het hart van Vader ook maar enigszins geproefd, dan had hij de pijn van Vader gevoeld over het gemis van Zijn zoon. Dan had hij begrepen waarom Pa altijd maar op de uitkijk stond. Maar hij kent helemaal niks van Pa. Er is geen ruimte voor Pa in zijn hart want godsdienst richt alle aandacht op het 'Ik': Zijn vroomheid, zijn godsdienst, zijn toewijding, zijn bezit, zijn reputatie en zijn heiligheid.

Lukas 15: 26 Hij riep één van de knechten bij zich,

Dit is niet het gebruikelijk woord voor slaaf of dienstknecht. Dit heeft meer de betekenis van een klein joch. Alle echte slaven en dienstknechten waren binnen bezig dat feest draaiende te houden. Buiten op het veld waren alleen nog wat onvolwassen kinderen en dan de oudste zoon.

Galaten 4:1 Zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles;

Die oudste zoon was dus op de juiste plek. Hij was eigenaar van alles. Hij was erfgenaam. Maar 'zelf doen' had dankzij zijn godsdienst prioriteit in zijn leven. Hij gedroeg zich onmondig, niet volwassen. Hij verschilde dus in niets van een slaaf.

Wat was de info die de oudste zoon hen ontfutselde?

Lukas 15: 27 Je broer is gekomen,

Deze mededeling zou onder normale omstandigheden altijd gigantische blijdschap veroorzaken. Je hebt je broer zo'n tijd niet gezien en nu is hij terug. Je eigen vlees en bloed! Dat moet vreugde teweeg brengen! Maar nee! Hij schrikt zich te pletter! *'Die gast die alles van Pa erdoor gejaagd heeft, die is nu hier!!!! En Pa ontvangt hem!!!!!!'*

A ja, dit is een gast naar het hart van de Farizeeën en Schriftgeleerden. De godsdienstige leiders van het volk hadden precies eender naar al dat gepeupel gekeken en net zo geoordeeld. *'Jezus ontvangt zondaren en eet met hen! Dat moet het beeld van God zijn? Kom nou eventjes!!! Dat is typisch satan! Alsof God geen onderscheid tussen goed en kwaad zou kennen! Ha!'*

De plek die de oudste zoon inneemt is tussen de kleine jochies. Ook al is hij de eigenaar van alles, hij gedraagt zich onvolwassen. Vandaar dat hij het slavenjuk ook op zichzelf legt. Vanuit die positie bekijkt hij ook het gedrag van Jezus en feitelijk daarmee ook het gedrag van God. Zijn oordeel is: *'Die God snapt niks van goed en kwaad. Dat kan dus niet God zijn. Het moet dus wel satan zijn!'* Zo ver is deze oudste zoon van Gods hart.

7. Vader God, Het Centrum Van Het Feest

Lukas 15: 27 Je vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel terug heeft.

“Gezond en wel”. Het blijft als een soort echo in de kop van de oudste broer doordreunen: ‘Gezond en wel’. O, het ene moment heeft hij de neiging om in de lach te schieten: ‘Gezond en wel’. Het andere moment kan die alles wel kort en klein slaan: ‘Gezond en wel’.

‘Jazeker, die jongste broer van hem gezond en wel. Maak dat de kat wijs! Die jongen die al het geld erdoor gejaagd heeft, gezond en wel. Jazeker, dan wordt mijn overgrootmoeder de opvolger van Mark Rutte! Die jongen is aan het rollebollen geweest en dan gezond en wel? Kom nou even!’

De oudste broer is bij die woorden helemaal door het lint. ‘Gezond en wel’.

Wij hebben in het Nederlands de neiging bij deze woorden alleen aan een lichamenlijk welzijn te denken. Dat, naast hygiëne, zit er ook zeker in. Maar het Griekse woord dat hier gebruikt wordt heeft een veel grotere reikwijdte. Het Griekse woord ‘*hugiaino*’ wijst behalve de lichamenlijke hygiëne en welzijn op een nog veel dieper liggende zaak. Het wijst op zijn denken dat helemaal vrij is van ook maar een greintje dwaling.

Vader verklaart hier als het ware dat deze jongste zoon, die zonder het ook maar enigszins verdiend te hebben toch weer in de volle eer van het zoonschap hersteld is, dat er zelfs geen vlekje ongerechtigheid of onjuiste interpretatie van Vaders boodschap aan hem kleeft.

*1 Timotheus 1:10 Al wat verder ingaat tegen de gezonde leer,
1 Timotheus 6:3 De gezonde woorden van onze Heer Jezus Christus,
2 Timotheus 1:13 De gezonde woorden, die jullie van mij gehoord hebben,
2 Timotheus 4:3 De mensen verdragen de gezonde leer niet meer,
Titus 1:9 In staat zijn om te vermanen op grond van de gezonde leer.
Titus 1:13 Weerleg hen kortweg, opdat zij gezond mogen zijn in het geloof,
Titus 2:1 Kom uit voor dat wat met de gezonde leer overeen komt.
Titus 2:2 Oude mannen ..., gezond in het geloof,*

Ditzelfde Griekse woord werd in de Griekse vertaling van het Oude Testament (de Septuagint) ook gebruikt om vrede weer te geven. Vader wijst hier de oudste zoon er dus op dat er volkomen vrede is tussen de jongste zoon en Hem. Hier is dus niet slechts sprake van een lichamenlijk welzijn van de zoon. Het wil ook niet alleen maar zeggen dat de jongste zoon de woorden van Vader in zijn zuiverste vorm begrepen heeft, namelijk dat deze God gekenmerkt wordt door liefde en genade. Vader verklaart hier ook nog eens de vrede tussen de jongste zoon en Hemzelf. Er is volkomen verzoening bewerkt door Vader.

Kijk, dat is wat Vader doet! Niet wat de Farizeeën en Schriftgeleerden verwachten. Niet wat de oudste zoon wellicht verwachtte. Vader zet de jongste zoon, die het zo verknald had, niet ergens weg in een hoek om nog eens goed na te denken over het verachtelijke leven dat hij geleid heeft. Vader gaf hem geen opdracht waarmee hij eventueel weer iets van het vertrouwen van Vader kon terugwinnen. Dat zou binnen het verwachtingspatroon van de godsdienstige elite en die oudste zoon hebben gelegen. Nee, Vader verklaart met deze woorden ‘gezond en wel’ de volkomen vrede tussen Hem en zijn zoon. En dus knarst die oudste zoon zijn tanden.

Net als die hoeren en tollenaars, net als die verloren zoon, zo hebben wij het verknald bij Vader.

Romeinen 5:10 Toen wij vijanden waren, zijn we met God verzoend door de dood van Zijn Zoon.

Verzoend, niet door onze inspanning. Onze inspanning was vijandschap. Vader heeft ons met Zich verzoend toen wij nog tegen Hem tekeer gingen. Niks mooie werken van ons. Dat zijn nou de gezonde woorden. We hebben nu vrede bij God, zo gezond en wel zijn we nu! Wow! Reden voor een feestje!

De reactie van deze oudste zoon is zo vanzelfsprekend! De reactie van de wettische godsdienstige leiders van het volk was ook zo vanzelfsprekend. Die broer van hem had al een groot deel van het familiebezit erdoor gejaagd. En nu komt hij terug en opnieuw wordt familiebezit opgesoupeerd. Een gigantisch feest dat zijn weerga niet kent. En nu gaat dat allemaal van zijn deel van de erfenis af, het deel van de eerstgeborene. Wat een ellende voor die eerstgeborene!

Die idioot van een Vader smijt zijn erfdeel over de balk. Alles wat hem toekwam, wordt nu zomaar aangewend om die lapzwans in het zonnetje te zetten. Deze oudste zoon ziet niet dat in dit feest nou juist alle eer naar de Vader gaat. De godsdienstige leiders van het volk zagen niet dat Gods grootheid, genade en liefde verheerlijkt wordt in het onverdiend verzoenen van vijanden. Ze herkennen hun eigen God niet, omdat ze zelf een parodie van God geschapen hebben, een god die menselijke inspanning beloont, die toewijding bij de mens zoekt, die feitelijk nog gelooft in de eigen kracht van de mens.

Het feest hier is het feest ter ere van Gods liefde, van Gods overvloeiende rijkdommen van genade. In dit feest rondom die gevonden zoon vinden we de vreugde van het Vaderhart. Het is de hemelse vreugde die hier centraal staat. Dat plaatje ontgaat de wettische geest compleet. Dat plaatje heeft totaal geen plek in het wettisch denken. God kan en mag nooit zo zijn volgens de wettische godsdienst.

De Farizeeën en Schriftgeleerden zijn de wettische denkers die de aanleiding waren voor deze gelijkenissen. De oudste zoon is daarom eigenlijk ook een centraal figuur in deze gelijkenis. De christelijke en evangelische godsdienst heeft zich met haar ethische regels die ze de wereld oplegt ook duidelijk als de officiële erfgenaam van deze oudste zoon/Farizeeën en Schriftgeleerden opgeworpen.

De gevonden zoon is de favoriete gast in dit feest, maar de werkelijk centrale figuur van het feest, die alle eer ontvangt in dit feest is Vader God. De hele stad is uitgelopen om een Vader te vieren die genadig, barmhartig en liefdevol is in een verzoeningswerk van alle vijanden. Je proeft de vreugde van de hemel, zoals die hier vanaf spat. Begrijpelijk dat een wettisch denker, die voortdurend bezig is zijn plekje bij God waar te maken, hier niks mee kan.

8. Vader Zoekt, Vindt & Redt

Lukas 15: 24 Zij begonnen feest te vieren.

Lukas 15: 32 Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn,

De centrale figuur van het feest is Vader God. De hele stad is uitgelopen om een Vader te vieren die genadig, barmhartig en liefdevol is in een verzoeningswerk van alle vijanden. Je proeft de vreugde van de hemel, zoals die hier vanaf spat.

Romeinen 4:5 Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid,

God is een God die goddelozen rechtvaardigt. Geen eis aan die goddeloze. Ander zou het toch zeker geen goddeloze zijn? Onverdiend gerechtvaardigd. Zo is Vader God! Zo handelt God met jou en mij! God vindt Zijn plezier en eer in het opzoeken van elke goddeloze, die bankroet is en niks van zichzelf heeft om hem dan onverdiend tot een rechtvaardige te verklaren.

Wellicht dat deze oudste zoon, tijdens al zijn zwoegen en ploeteren voor Vader, toch van tijd tot tijd wel eens angstig overwogen heeft wat er zou gebeuren als zijn jongste broer weer eens zou opduiken. Angstig omdat hij toch regelmatig griezelige gedragingen van Vader opgemerkt had. En nu zijn zijn ergste angsten nog uitgekomen ook! Zijn broer is terug en Vader heeft hem in zijn armen gesloten. Hij heeft hem onverdiend verzoend. *'Weerzinwekkend!'* De Farizeeën en Schriftgeleerden hadden de hele gelijkenis al gegruwd, maar nu hadden ze eindelijk binnen de gelijkenis een medestander. *'Inderdaad, weerzinwekkend!'*

Lukas 15: 28 Maar hij werd boos en wilde niet naar binnen gaan.

Deze oprecht God dienende oudste zoon kon toch zeker geen deelnemen aan zo'n schandelijk gebeuren? Die jongste zoon had zichzelf te schande gemaakt! Zijn vader zet zichzelf nu doorlopend te schande. Dan heeft die ook nog eens de hele gemeenschap betrokken in dit schandelijk feest. Nee, daar hoort hij rein van te blijven. Daar kan hij niet aan mee doen!

Mattheus 23:13 Wee jullie, Schriftgeleerden en Farizeeën, jullie huichelaars, jullie sluiten het Koninkrijk der hemelen toe voor de mensen. Immers, jullie gaan er zelf niet binnen en die trachten binnen te gaan, laten jullie niet toe daarin te komen.

Lukas 11:52 Wee jullie, wetgeleerden, ; zelf zijn jullie niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebben jullie tegengehouden.

De verkondiging van het evangelie van het Koninkrijk is zo typerend iets voor en van het volk Israël. Feitelijk heeft het totaal geen raakvlakken met de boodschap in onze huidige huishouding van God. De christenheid heeft echter wel dit typerende gedrag van die oudste zoon overgenomen. Een groot deel van de evangelische wereld past op zeer wettische manier ook deze zogenaamde reinheidsregels toe. Men denkt God te eren door zich niet met de boze buitenwereld te verontreinigen en voorwaarden te stellen aan de relatie met God.

Mattheus 23:27-28 Wee jullie, Schriftgeleerden en Farizeeën, jullie huichelaars, want jullie lijken op gewitte graven, die er van buiten wel mooi uitzien, maar van binnen vol zijn van doodsbeenderen en allerlei onreinheid. Zo zitten jullie ook in elkaar, van buiten lijken jullie voor de mensen wel rechtvaardig, maar van binnen zijn jullie vol huichelarij en wetsverachting.

Net als de Farizeeën en Schriftgeleerden, net als die oudste zoon, zo kijkt men neer op het verachtelijke uitschot. Pedos, hoeren, fraudeurs, drugsmokkelaars, verslaafden, verkrachters, terroristen en oorlogsmisdadigers, daar blijft men verre van. Overal heeft men een uitgesproken oordeel over en dat sluit men buiten. Huichelarij houdt inderdaad de schone schijn op voor de mensen, maar het doet de zonde in het vlees op zijn hardst voortwoekeren, echter zonder uiterlijk zichtbaar te worden.

Romeinen 2:3 Verwachten jullie, die over hen oordelen, die zulke dingen bedrijven, terwijl jullie ze zelf doen, nou echt dat jullie het oordeel van God kunnen ontlopen?

Ja, dat verwacht deze oudste zoon. Ja, dat verwachten die Farizeeën en Schriftgeleerden. Ja, dat verwachten die gelovigen die zich rein voor de wereld bewaren. Vanzelfsprekend gaat deze oudste zoon daar niet naar binnen! Hij haat deze opvatting over genade. Genade ziet hij als een vrijbrief tot zonde! *'Moet je eens kijken wat die jongste zoon allemaal heeft uitgespookt! En dan genade? No way, Gozé!'*

Genade? De Farizeeën en Schriftgeleerden, de oudste zoon, en een groot deel van de evangelische wereld. Men spuugt erop! Verachtelijk! Men gruwet ervan en dan zeker nog gecombineerd met zo'n in één knip van de vinger kant en klare verzoening! (Voor het gemak vergeet men eventjes het werk van God zelf en de inspanningen van Zijn Zoon)

Elke keer opnieuw kwam er in de christelijke kerkgeschiedenis een Martin Luther die opnieuw verzoening van God uit geloof alleen, door genade alleen, centraal stelde. Telkens opnieuw werd het met diezelfde verachting weggewuifd. En in de geschiedenis blijkt die waarheid ook telkens opnieuw ondergesneeuwd te worden door hernieuwde werkheiligheid binnen die nieuwe kerkrichting. De oudste zoon lijkt nog altijd springlevend.

Lukas 19:10 De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.

God heeft Zijn Zoon gezonden om al het verlorene te zoeken en te redden. Met de score van slechts één verlorene die niet gevonden zou zijn en niet gered neemt God geen genoegen! De Zoon is gezonden om al het verlorene te zoeken en te redden. Dat is het hart van Vader! Dat is het plan van Vader. Dat is het werk dat de Zoon heeft volbracht! Niets meer, niets minder!

9. De Gelijkenis Van De Genadige Vader

Lukas 19:10 De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.

Vader zoekt, vindt en redt. Dit hart van Vader komt ook openbaar naar deze oudste zoon.

Lukas 15: 28 Toen kwam zijn vader naar buiten en drong bij hem aan.

Vader God neemt het initiatief! Net als bij de jongste zoon gaat ook hier bij de oudste zoon het volle initiatief van Vader zelf uit. Vader stond op de uitkijk. Toen zijn jongste zoon nog ver weg was zette Vader het op een lopen naar zijn zoon. Iedereen kon het zien. Hij haalde daarmee de spot en schande van de hele gemeenschap over zich. Dit deed Hij om zijn zoon te omarmen en te beschermen voor alle schande.

Hier is het opnieuw Vader die het grote feest verlaat om iets te doen wat je toch in de verste verte niet van God zou verwachten. God staat daar te smeken en te bedelen bij een zondaar, een huichelaar. Hij is hier bezig om het verlorene te zoeken en het te redden! Dat is nou Vader God!

Men was die vader het bericht komen brengen dat deze oudste zoon niet thuis wou komen. In het Midden Oosten was dat een openbare klap in het gezicht van vader. De eer van vader was publiekelijk door het slijk gehaald. Zo werd daar in het traditionele Midden Oosten tegenaan gekeken. Traditioneel werd in dat Midden Oosten ook verwacht dat hier een openbare straf op zou volgen. Men verwachtte eigenlijk een soort openbare wraakoefening op het dorpsplein. Zo'n schande doe je je vader toch niet aan?

Even terug naar die oudste zoon en de Farizeeën en Schriftgeleerden, waar hij binnen deze gelijkenis voor staat. Die Farizeeën en Schriftgeleerden verwachtten niet anders dan eer van God te verdienen dankzij hun afzondering van het kwaad. Ze hadden in de verste verte niet in de gaten hoe ernstig ze God wel beledigden. Precies hetzelfde zie je bij de heiligheidspredikers binnen de christenheid. Men denkt juist met dit te schande zetten van God eer te behalen bij diezelfde God. Men heeft geen idee van de verachting voor God, die ze ten toon spreiden.

Komt er een openbare wraakoefening op het dorpsplein? In deze gelijkenis verloopt nou ook echt niks volgens het boekje. Wat je menselijkerwijs zou verwachten, gebeurt gewoon niet. De te schande gezette vader komt zelf naar buiten en vader begint te smeken. We zien hier Vader God de weg van vernedering gaan. In de brief aan Filippi werkt Paulus die hele weg van vernedering in Gods Zoon Christus Jezus helemaal uit. Verachting en het te schande zetten van Vader God beantwoordt Vader God zelf met liefde, genade en bewogenheid.

Deze gelijkenis kan je ook de gelijkenis van de genadige Vader noemen. Het is namelijk Jezus antwoord op het verwrongen beeld van God, zoals de godsdienstige elite Hem voorstelt. De harde God, die altijd meer eist, die nooit tevreden is en die je met veel inspanning tevreden moet stellen. In deze gelijkenis is Vader God liefde zelf. Hij is bewogen en in een weg van vernedering zoekt Hij het verlorene tot Hij het gevonden heeft. Precies eender als dat Hij de rebel opzocht en aan Zijn hart bracht, precies eender zoekt Hij nu de huichelaar om ook hem daar te brengen.

Lukas 15: 28 Toen kwam zijn vader naar buiten en drong bij hem aan.

Wanneer we nu een woordstudie opstarten rondom deze handeling van Vader God, dan komen we nog een heel stuk dichterbij in het hart van Vader terecht. Als autist ben ik dol op woordstudies. Zo maak ik heel overzichtelijke lijstjes en dat brengt voor mij duidelijkheid. Ik heb het afgeleerd om telkens iedereen met dergelijke waslijsten te vermoeien. Maar hier komt toch echt iets heel apart naar voren in datgene wat Vader hier doet bij deze oudste zoon.

Lukas 15: 28 Vader drong bij hem aan.

Het Griekse werkwoord dat hier voor 'aandringen' gebruikt wordt is 'parakaleo'. Voor iemand die enigszins vertrouwd is met wat de Bijbel over de Heilige Geest te vertellen heeft, weet dat die Heilige Geest ook wel de Trooster genoemd wordt, oftewel het Griekse woord: 'Parakletos'. Dat is het zelfstandig naamwoord van het werkwoord dat hier gebruikt wordt. Hier volgen alle teksten met dit Griekse woord.

*Johannes 14:16 Vader zal jullie een andere **TROOSTER** geven,
Johannes 14:26 De **TROOSTER**, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal,
Johannes 15:26 Wanneer de **TROOSTER** komt, die Ik jullie zenden zal van de Vader,
Johannes 16:7 Indien Ik niet heenga, kan de **TROOSTER** niet tot jullie komen,
1 Johannes 2:1 Wij hebben een **VOORSpraak** bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige;*

Ja, ook Jezus als voorspraak valt onder ditzelfde woord. Vandaar dat de Heilige Geest ook een andere Trooster genoemd wordt. Jezus was in de eerste plaats de 'Parakletos'.

Ik zal jullie niet vermoeien met de grote waslijst van 104 Bijbelteksten met het werkwoord 'Parakaleo', dat hier met 'aandringen' vertaald is. Opvallend is wel dat bij de allereerste tekst dit werkwoord ook met 'troosten' vertaald is.

*Mattheus 2:18 Een stem is te Rama gehoord, geweest en veel geklaag: Rachel, wenend om haar kinderen, weigert zich te laten **TROOSTEN**, omdat zij niet meer zijn.*

De opbouw van dit woord is: 'para', wat 'naast' betekent en 'kaleo', wat 'roepen', 'smeken' of 'bidden' betekent. Het is het naast je komen en zich daar zo totaal één met je maken en daar de leerzame woorden spreken, de bemoedigende woorden spreken, de vertroostende woorden spreken, de trekkende woorden spreken. Dat is nou ook precies het werk van Gods Geest in de gelovige.

Hier maakt Vader God zich volkomen één met die huichelachtige, wettische zoon. We zien in deze Vader al de weg die Christus Jezus, Gods Zoon, in vernedering ging. Hij maakte Zich als beeld van Vader God zo volkomen één met mij en jou. Dat deed Hij bij het uitschot, de jongste zoon. Hij doet het ook bij deze werkheilige, de oudste zoon. Vader identificeert Zich met jou en mij om het verlorene te zoeken en te redden.

10. Hardwerkende Slaaf Staat Op Zijn Strepen

Lukas 15: 28 Vader drong bij hem aan.

Vader identificeert Zich met jou en mij om het verlorene te zoeken en te redden. Hij maakt zich zo één met het uitschot, de jongste zoon, om hem te redden. Hij maakt zich zo één met de vrome huichelaar, de godsdienstige uitslover, de oudste zoon, ook om hem te redden.

De Farizeeën en Schriftgeleerden hoorden dit aan. Zij achten zichzelf al helemaal gearriveerd te zijn. Zij vonden van zichzelf al dat zij op heilige grond vertoefden. Nu zagen ze het plaatje van zichzelf als degene die God te schande maakt. In hun lijn van denken past uitsluitend een radicale veroordeling te volgen op zo'n verachting van God. Maar nu zagen ze dat Vader zich helemaal met hen identificeert en hen zoekt te redden.

Nee, ze kenden Vader niet. Kijk eens hoe ze hem antwoorden.

Lukas 15: 29 Hij antwoordde zijn vader: Zie,

Hij antwoordde zijn vader niet met: 'Vader' of 'Pa'. Dat zou je toch op zijn minst van zoonlief mogen verwachten. De jongste zoon had eigenlijk ook nauwelijks een idee van wie Vader God nou eigenlijk wel is. Maar hij antwoordde:

Lukas 15: 21 En de zoon zei tegen hem: Vader,

Nee, die oudste zoon was vertrouwd geraakt aan het gezicht van Vader, maar zag Hem als slavendrijver. Voor de jongste zoon, die in de buurt van zijn oudste broer kwam, was slavernij onder Vader een optie die niet doorging. Voor de oudste zoon was slavernij onder Vader (dankzij zijn eigen verwrongen beeld van vader) praktijk van alledag. Je Vader aanspreken met 'Zie' getuigt dan ook niet echt van respect. Maar ja, kan je van een slaaf meer verwachten?

Slaaf? Die oudste zoon is toch zeker zoon? Hij is in deze gelijkenis zelfs de eerstgeborene. Degene met de meeste rechten. Ja, dat is hij inderdaad, maar hij ziet zichzelf als slaaf.

Lukas 15: 29 Hij antwoordde zijn vader: Zie, zoveel jaren ben ik al in uw dienst,

Dat werkwoord 'in dienst zijn', dat deze oudste zoon hier gebruikt is het Griekse woordje 'douleuo', wat weer afgeleid is van 'doulos', dat ronduit 'slaaf' betekent. Wat zegt hij hier dus tegen zijn vader? 'Zoveel jaren ben ik al uw slaaf'. Dat is nou echt wettische gezindheid ten top!

Hoeveel Evangelischen kijken zo tegen God aan? Hij geeft hen (volgen hun eigen opvattingen) slavenopdrachten en als een trouwe slaaf voeren ze de opdrachten uit. Hoe vaak ik al niet gehoord heb dat als je echt voor de Heer wilt leven, God dingen van je vraagt die je niet leuk vindt. 'Je moet dan wel bereid zijn dingen te doen, waar je niet op voorbereid was', is vaak de insteek als het over een dienst voor de Heer gaat. God, de grote slavendrijver, die zich uitleeft in rotopdrachten voor zijn slaafjes. Wat een verschutting! Maar wel een algemene lijn binnen evangelisch Nederland.

Lukas 15: 29 Zoveel jaren ben ik al uw slaaf,

God dienen is binnen dit denken beslist geen pretje. Deze oudste zoon ervaart het als een afgrijselijk, tandenknarsend, je weg dwars door al die jaren van bittere slavernij heen beulen om het er straks heerlijk van te nemen wanneer die ouwe eindelijk dood is. In zijn hart was hij dus geen haar beter dan die jongste zoon. Het enige verschil was dat de jongste zoon er open en eerlijk over was terwijl de oudste het keurig verborg achter toegewijde slavendienst.

De Bijbelse dienst van God is pure vrijheid.

Romeinen 6:18 Vrijgemaakt van de zonde, zijn jullie in dienst gekomen van de gerechtigheid.

Romeinen 6:22 Vrijgemaakt van de zonde zijn we in de dienst van God gekomen,

Onze dienst is het werk van de Heer in ons.

Johannes 6:29 Jezus antwoordde hen: Dit is het werk van God, dat jullie geloven in Hem, die Hij gezonden heeft.

1 Corinthe 15:58 Broeders, weet..... altijd overvloedig in het werk van de Heer, wetende, dat jullie arbeid niet vergeefs is in de Heer.

1 Corinthe 16:10 Timotheus hij doet het werk van de Heer evenals ik;

1 Thessalonica 1:3 Ik denk onophoudelijk aan het werk van jullie geloof,

God zelf werkt Zijn dienst in ons.

1 Kronieken 29:14 Het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand.

Jesaja 26:12 Al onze daden heeft U voor ons verricht.

2 Corinthe 3:5 Onze bekwaamheid is Gods werk,

Efeze 2:10 Gods maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Filippi 2:13 God is het, die om het plezier dat Hij erin heeft zowel het willen als het werken in jullie werkt.

Als jij heerlijk aan het Vaderhart zit als zoon, dan ademt jouw dienst deze vrijheid. Maar de religieuze huichelaar komt met een heel andere insteek.

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

Wow! Kijk eens eventjes! Als dit niet de taal van de zichzelf rechtvaardigende huichelaar is, dan weet ik het niet meer! Herken je zo'n uitspraak?

Ken je die rijke jongeling nog?

Lukas 18:18 Een hooggeplaatst man vroeg aan Jezus: Goede Meester, wat moet ik doen om het leven van de aïoon te beërven?

Het wringt eigenlijk al met die aanspreektitel: 'Goede Meester'. Okay, laten we even zitten. Het wringt nog meer als je luistert naar de vraag: 'Wat moet ik doen?' Okay, laten we ook even zitten. Waar we echt naar willen kijken is dat die jongeman op hetzelfde punt uitkomt als deze oudste zoon.

Lukas 18:20-21 Je kent de geboden: Je zal niet echtbreken, je zal niet doodslaan, je zal niet stelen, je zal geen vals getuigenis geven, eer je vader en moeder. Hij zei: Dat alles heb ik van jongs af in acht genomen.

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

Trotse vrome huichelarij staat hier in de etalage. 'Ik heb dat altijd in acht genomen'. Ik heb dat nooit overtreden'. Zelfdoenerigheid moet in hun denken het bewijs leveren hoe goed ze wel zijn!

11. Vervolger Van Genade Wordt Verkondiger Van Genade

Lukas 18: 21 Dat alles heb ik van jongs af in acht genomen.

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

In de vorige studie wees ik op de zelfdoenerigheid van de godsdienstige elite. Gold de wet dan niet voor hen? Was het dan niet terecht dat ze daarop terugvielen?

Inderdaad, tijdens de rondwandeling van Jezus op aarde was het volk Israël degene die aangesproken werd met het evangelie van het Koninkrijk.

Mattheus 10:6 Begeeft je liever tot de verloren schapen van het huis van Israël.

Mattheus 15:24 Jezus antwoordde: Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël.

Het was dit volk met wie God zijn huwelijksverbond gesloten heeft met het trouwboekje erbij. De wet gold dus zeker voor de volle 100 % voor hen. Daar heeft Jezus ook nooit iets aan afgedaan.

Mattheus 5:17 Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.

De wet gold dus inderdaad voor hen. Maar dan wel als Gods belofte in Zijn trouwboekje en niet, zoals de godsdienstige leiding van het volk het opvatte, als zwaar juk van slavernij.

Romeinen 9:31 Israël, hoewel het een wet ter gerechtigheid najaagde, is aan de wet niet toegekomen.

Door dat hele wettische zelf doen is Israël nooit aan de essentie van de wet toegekomen: Gods beloften aan hen.

De Farizeeën en Schriftgeleerden stonden zich erop voor dat zij het volk dit slavenjuk oplegden. Als vertegenwoordiger van die vrome godsdienstige elite kraamt deze oudste zoon ook uit:

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

Nooit? Jazeker, wanneer je jezelf eenmaal de illusie van vrome godsdienstige toewijding aan Slavendrijver God hebt eigen gemaakt, dan verdwijnen de missers, die er ook waren, in de mist van deze grootste illusionistentruc aller tijden. Langzaamaan bouw je je eigen haalbare grenzen op. Trots bekijk je hoe je het binnen jouw grenzen ervan afbrengt. Je vergelijkt het met anderen, die lang zover niet komen. De lastige geboden zijn in het duister weggezakt en vol trots roep je uit:

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

Er is een verbazingwekkend staaltje zelfbedrog gaande bij die huichelachtige Farizeeën en Schriftgeleerden die hier in het publiek deze gelijkenis beluisterden. Er speelt een verbazingwekkend staaltje zelfbedrog bij deze oudste zoon, die symbool staat voor die geestelijke elite. En wat speelt er tegenwoordig niet een gigantisch staaltje zelfbedrog in de evangelische wereld waar men ook terugvalt op regels, eisen, opdrachten en verplichtingen ten opzichte van een God, die meer hun Slavendrijver is dan Degene die in genade met hen omgaat.

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

Wat de oudste zoon feitelijk tegen Vader God zegt is: *'Kijk nou eens! Ik handel perfect! En wat doe jij? Ik hou me ver van het kwaad! Maar wat doe jij? Jij gaat er een feestje mee bouwen! Iemand die jou zo voor schut gezet heeft, zet jij nog eens eventjes prachtig in de bloemetjes! Kijk nou eens naar hoe goed ik wel niet ben!! Honoreer dat nou eens een keertje!!! Maar nee hoor, schaamteloos ren je in je nakie door het dorp naar dat verre land om je daar met die onreine in te laten!!! Je hebt hem geknuffeld, verzoend, vergeven. Alsof je dat ruige leven van hem helemaal te gek vond, zo heb je hem eer bewezen*

en gezag gegeven en hem het volle zoonschap teruggegeven! Het is duidelijk wie hier de goede partij is en dat ben jij beslist niet!’

Zo ver gaat wettisch denken. We willen nog wel eens genuanceerd hierover denken, maar dit is het resultaat van zelfwerkzaamheid voor de Heer. We willen niet altijd even hard spreken over wettisch gedrag omdat we vrienden, kennissen, broeders en zusters hebben waar we van houden, die nog altijd wettisch handelen. Maar juist Gods liefde, die ons dringt, drijft ons ertoe de overvloeierende rijkdom van genade in al zijn heerlijkheid scherp af te zetten tegenover wettisch denken. Het resultaat van deze gezindheid van die oudste broer was de oorzaak waarom Saulus verbeten rondging om iedereen te vermoorden, die iets had met genade. Moordlust als dienst aan God!

Bij deze gelijkenis komen sommige uitleggers tot de slotsom dat God helaas niet tot Zijn doel kwam met die oudste zoon. Men is dus blijkbaar vergeten waarom de eniggeboren Zoon van God gekomen was. Men is dus blijkbaar het hart van God vergeten.

Lukas 19:10 De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.

God zoekt totdat Hij het vindt en redt het vervolgens. Saulus was toch wel degelijk een voorbeeld van die godsdienstige elite, die zover in zijn wettisch denken kwam dat hij een moordenaar voor God werd.

Filippi 3: 5-7 Naar de wet een Farizeeër, naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, naar de gerechtigheid van de wet onberispelijk. Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht.

Ja hoor, hier had je weer zo'n geval:

Lukas 18: 21 Dat alles heb ik van jongs af in acht genomen.

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden,

Filippi 3: 6 Naar de gerechtigheid van de wet onberispelijk.

Zijn onberispelijkheid in overeenstemming met de gerechtigheid van de wet hield in dat hij de gemeente vervolgde, ja hen de dood in joeg. Zo onberispelijk was hij naar de gerechtigheid van de wet!

Deze oudste zoon, deze Saulus, kwam in aanraking met Gods overvloeierende rijkdommen van genade en hij werd Paulus, de grootste verkondiger van die verrukkelijke genade van God! O ja, God komt absoluut tot Zijn doel met deze oudste zoon. Hij zoekt totdat Hij het vind en redt het. Dat is die God die liefde is! En dit gaat gebeuren bij al die oudste zonen.

1 Timotheus 1:16 Hiertoe is mij [Paulus] ontferming bewezen, dat Jezus Christus in de eerste plaats in mij zijn hele lankmoedigheid zou bewijzen tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwen tot in het leven van de aïon.

Israël zal straks precies eender tot geloof komen.

12. Apart Gezet, Maar Verongelijkt, Wetticisme

Lukas 15: 29 Ik heb nooit uw gebod overtreden, maar mij hebt U nooit een geitenbokje gegeven.

Deze oudste zoon van Vader God ziet zichzelf als het perfecte voorbeeld van een goed gelovige. Hij houdt de wet. Hij breekt geen enkele regel. Ethisch voelt hij zich zo verheven boven zijn broer, ja zelfs boven zijn vader. Uiterlijk is hij één brok vroomheid, die alle rituelen kent en volbrengt. Maar een relatie met Vader? Nee. Echt bezorgd over Gods eer? Nee. Een kijk op Gods genade? Helemaal niet! Maar daarmee is voor deze zoon de kous nog niet af.

Hij is vast van plan zijn klauwen nog wat dieper te verankeren in Vader, die hij eerder als zondaar dan als God ziet. Daarom vindt hij dat het nu wel tijd wordt om die oneerlijke vader op een stevig brok onrechtvaardigheid te wijzen.

“Wat zijn dat nou voor normen, die het uitschot beloont terwijl degene die er hard voor gezwoegd heeft niks, helemaal niks, krijgt? Dat schorriemorrie krijgt het gemeste kalf, maar voor iemand die zich altijd keurig heeft gedragen is een geitenbokje zelfs nog teveel gevraagd! Dat noemt zich vader!

ONEERLIJK, VADER!!!!

DAT IS NIET BILLIJK, VADER!!!!

PUUR BEDRIEGLIJK, VADER!!!!

ONTZAGLIJK LEUGENACHTIG, VADER!!!!

EEN ONTERECHE BELONING, VADER!!!!

ZOOTJE ONOPRECHT GEDOE, VADER!!!!

EEN ONZUIVER OORDEEL, VADER!!!

WAT EEN SLINKSE STREEK, VADER!!!!

GEWOON UNFAIR, VADER!!!!

ZO’N VALS SPEL. BAH VADER!!!!”

Zie je hoe wettisch gedrag de rollen omkeert? God wordt de zondaar omdat Hij de zonde zou belonen (zo wordt genade gezien). De gelovige die zich wettisch voor Hem inzet is hier degene die de regels bepaalt en zich feitelijk de enige rechtvaardige voelt. De zuiverste vorm van huichelarij. Dat is nou het puur beledigend karakter van wetticisme. De gedachte dat Vader God hem om vergeving zou moeten vragen.

Misschien dat je dit veel te ver vindt gaan. Dat komt dan wellicht omdat het ons nauwelijks lukt om in de huid van die Farizeeën en Schriftgeleerden te kruipen, terwijl ze deze gelijkenis beluisteren. Hoe ondergaan zij deze gelijkenis? Zij horen over die jongste zoon. Hun oordeel is direct klaar: *‘Die deugt niet’*. Maar dan horen ze over het gedrag van die vader: *‘Die is echt fout, zeg!’*, is dan hun oordeel over de vader. Als dan die oudste zoon met zijn veroordelingen komt, dan hebben ze eindelijk iemand waar ze in mee kunnen voelen. *‘Die jongen weet tenminste hoe het zit. Een terechte veroordeling van die foute man!’*

Mattheus 13:13 Ik spreek tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen.

Lukas 8:10 Jezus zei: Aan jullie is het gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk van God te kennen, maar aan de anderen worden zij gepredikt in gelijkenissen, opdat zij ziende niet zien en horende niet begrijpen.

De grootste misser binnen de evangelische wereld, die bijna door iedereen onderwezen wordt, is dat Jezus deze gelijkenissen zou vertellen om de boodschap wat helderder te krijgen. Dat was namelijk nou net niet de bedoeling. Ze moesten het niet kunnen begrijpen. En dat was ook weer perfect gelukt bij die Farizeeën en Schriftgeleerden. Vader werd als de grote boosdoener gezien en niet als Vader God. De oudste zoon was de goede, die het maar knap lastig had binnen dat gezin.

Die oudste zoon doet zich dan wel heel goed voor, maar op één punt verraadt hij zich toch wel.

Lukas 15: 29 Mij hebt U nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.

Mijn vrienden!!!!

Hij had ook wel zin in een feestje, maar dan geen feestje met zijn broer en geen feestje met vader. Nee, zijn leefwereld, ook al werkte hij bij vader en voor vader en onder vader, zijn leefwereld was ver daarbuiten. Het was een totaal andere wereld. Nee, hij vierde veel liever feest met gelijkgestemden. Het moesten wel mensen zijn die geen relatie met vader hadden.

Veroordeelt Vader God nou deze gezindheid van die oudste zoon? Nee. Die oudste zoon onderscheidde zich dus feitelijk totaal niet van de jongste zoon, behalve dat hij de schone schijn van wettische gehoorzaamheid groot hield. Maar zijn hart lag buiten de wereld van Vader God. Evenmin als dat Vader God die jongste zoon veroordeelde, zo doet God dat ook niet bij de oudste. Degene die in deze gelijkenis oordeelt is de oudste zoon. Dat is nou eenmaal het kenmerk van wetticisme.

Dat hij niet samen met Vader en zijn broer kon feesten is begrijpelijk. Alles wat werkt in het hart van Vader God, zoals liefde, genade, bewogenheid, goedheid, vergeving, vreugde en verzoening, het had allemaal totaal geen enkel raakvlak met wat hem bezighield. Ondanks de schone schijn voor de buitenwereld wordt hij gedreven door eerzucht, jaloezie, hebberigheid en boosheid. Hij dacht al die jaren als een slaaf hard geploeterd te hebben voor een goede beloning en wat blijkt nu? Hij krijgt niks en die lapzwans van een broer krijgt alles!

Hij wil uitsluitend een feestje vieren met zijn eigen vrienden. Helemaal apart onderling. Lekker exclusief. Niks geen andere mensen erbij. Ook geen andersdenkende gelovigen erbij. Alleen mijn kleine groepje van gelijkgestemden. Het typisch kenmerk van de Farizeeën. De betekenis van hun benaming 'Farizeeën' is 'die apart gezet zijn'. Het apart gezet zijn is nog altijd een overduidelijk kenmerk van wettische groepen. Zelf heb ik 15 jaar in een groep gezeten die zich apart hielden van elke ongelovige, die het stempel 'wereld' kreeg, en elke gelovige die buiten ons groepje samenkwam, die het stempel 'Babel' kreeg.

Wij hielden ons apart van de wereld en van Babel. Wij vierden ons feestje het liefst met onze vrienden. De Farizeeën en Schriftgeleerden vierden hun feestje het liefst met hun vrienden. De hele reden waarom de Heer deze gelijkenis begon was omdat de Farizeeën en Schriftgeleerden erover vielen dat Jezus deze afzondering van bijvoorbeeld tollenaars en zondaars totaal niet in praktijk bracht.

Lukas 15:2 De Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en spraken: Deze ontvangt zondaars en eet met hen.

13. Vader God Staat Centraal Op Het Feest

Lukas 15:2 De Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en spraken: Deze ontvangt zondaars en eet met hen.

Lukas 15:30 Maar nu die zoon van u gekomen is, die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen, heeft u voor hem het gemeste kalf laten slachten.

De verachting dampft eraf. Deze oudste zoon van Vader God kan het zelfs niet opbrengen om over zijn broer te spreken. Nee: 'die zoon van u'. Verachtelijker kan het toch bijna niet?

Lukas 15:30 Die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen,

Komt dit nu uit de dikke duim van die oudste broer? Geen idee. In de geschiedenis is er geen aanleiding om dit te veronderstellen. Integendeel. De Heer heeft de mogelijkheid voor deze gedachte zeker al in Zijn inleiding gegeven.

Lukas 15:13 Waar hij zijn vermogen verkwistte in een leven van overdaad.

Vanzelfsprekend is het ook heel goed mogelijk dat deze oudste zoon uitspreekt wat hij in zijn plaats gedaan zou hebben. Ook over deze uitspraak wordt geen oordeel geveld. Hoe het ook zij, het is duidelijk dat dit gedrag de genade van Vader God beslist niet teniet doet.

Romeinen 5:20 Waar de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden,

We zoemen nog wat verder in op de beide taferelen die ons hier voor de ogen geschilderd worden. Aan de ene kant heb je de grote feestvreugde met muziek en dans rondom Vader en de jongste broer. Het tafereel van licht en vreugde. Aan de andere kant heb je het duister en de somberheid van de oudste broer, die de eerbaarheid, integriteit en het karakter van deze Vader ter discussie stelt. Alle opgekropte emoties van het zich verongelijkt voelen leveren een gigantische explosie op. Weg is het schijnrespect. Vervlogen is de eerbied voor vader. De schone schijn is doorgeprikt.

Terwijl uit de wijde omtrek iedereen is uitgelopen om deze Vader te eren, loopt deze oudste broer buiten op het veld verachting op verachting te stapelen. Dat is nou de Farizeeër ten voeten uit! Dit is het wezen van de wettische mens! Helaas is dit het plaatje van een overgroot deel van de evangelische wereld, die liever bekend staat als de moraalriders, dan vanwege het heerlijk bevrijdend goede nieuws van Gods overvloeiende genade.

Deze oudste zoon ziet zichzelf als de rechtvaardige rechter die elk mens beoordeelt op het juiste ethisch morele gedrag. Hij zet zichzelf op de stoel van God en oordeelt en dus veroordeelt ieder die niet voldoet aan zijn normen. Vader God komt er dan ook zeker niet gunstig vanaf onder zijn vlijmscherp oordeel. Vader God, die barmhartigheid, bewogenheid en overvloeiende genade toepast op overtreders. Die Vader God deugt binnen het oordeel van deze oudste broer nergens voor. Het vanzelfsprekend resultaat van deze wettische geest. In zijn hoofd dendert de voortdurende herhaling: 'Gelukkig nog iemand die de eer hoog houdt!'

Lukas 15:30 Die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen,

Binnen het denkkader van de Farizeeër was hier maar één echt juist antwoord op: Steniging!

Deuteronomium 21: 18-21 Wanneer een man een weerbarstige, weerspannige zoon heeft, die naar zijn vader en moeder niet wil luisteren, en hun niet gehoorzaamt, hoewel zij hem tuchtigen, dan zullen zijn vader en moeder hem grijpen en naar de oudsten van zijn stad brengen, in de poort van zijn woonplaats, en zij zullen tot de oudsten van zijn stad zeggen: Deze zoon van ons is weerbarstig en weerspannig, hij wil naar ons niet luisteren, hij is een doorbrenger en een drinker. Dan zullen alle mannen van zijn stad hem stenigen, zodat hij sterft. Zo zult gij het kwaad uit uw midden wegdoen; geheel Israël zal dit horen en vrezten.

Zie je hoe Bijbels dit denken van de oudste zoon is? Vader God met al Zijn genade houdt zich niet aan het gezaghebbende Woord! Die zoon had dood gemoeten! Nee hoor, in plaats daarvan richt Vader God een feestmaal ter ere van die weerspannige zoon aan! Kan het nog ongepaster????!!!!

'Kan het nog ongepaster?' Zo is nog altijd de reactie wanneer de boodschap van Gods overvloeiende genade verkondigd wordt. Men ziet nu eenmaal niet, wanneer men de wettische bril op heeft gezet, dat dit feestmaal ter ere van Vader God zelf was. Het gemeste kalf werd geslacht ter ere van Vader God. Eigenlijk mis je helemaal het hart van Vader God met die wettische bril op.

Ik schreef al eerder dat ikzelf jarenlang in zo'n wettische groep gezeten heb. Bovenstaande uitspraak uit de wetgeving van Israël werd ook daar zeer strikt toegepast, natuurlijk met name via de Nieuw Testamentische parallelteksten.

1 Corinthe 5:13 Doet, wie niet deugt, uit uw midden weg.

We hebben nooit iemand gestenigd, maar we hebben zulke personen dus wel buiten gezet. Dat was naar ons inzicht namelijk de toepassing zoals die voor ons bedoeld was. De gedachte van het melaatse huis, waarbij één aangetaste steen weggedaan moest worden omdat anders het hele huis melaats zou zijn, was een geliefd beeld binnen onze groep. De overwinning in Christus was dus praktisch een volkomen onbekend fenomeen. Met de wettische bril op denk je nou eenmaal buiten Christus om.

Met die wettische bril op keek deze oudste zoon dus naar zijn jongere broer. *'God hoort deze dwarsligger met de dood te straffen!'*, was zijn stellige overtuiging. Nee, Vader God haalt hem juist met eer en vreugde binnen. Vader geeft zelfs uiting aan Zijn vreugde via dat feestmaal. Vader God bewerkt verzoening! Vader God bepaalt ook de voorwaarden tot verzoening en dat blijkt genade en niets dan genade te zijn. Hij is altijd Degene die rent, omarmt en kust!

Vader God is de centrale figuur van dit feest. De feestvreugde is vanwege Zijn liefdevolle genade en verzoening. De eer gaat in zijn geheel naar Vader God. De reden waarom iedereen uit de verste omtrek de jongste zoon aanneemt is omdat Vader God dat allang gedaan heeft. Het is dus het feest van Vader God dat hier gevierd wordt, wat ook steeds als een soort refrein terugkomt.

Lukas 15: 7 Zo is er blijdschap in de hemel over één zondaar, die zich bekeert,

Lukas 15: 10 Zo is er blijdschap bij de engelen van God over één zondaar, die zich bekeert.

Lukas 15: 32 Laten we feestvieren en vrolijk zijn, want je broer hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden.

14. Gods Antwoord Op Wetticisme: Overvloeiende Genade

*Lukas 15: 7 Zo is er blijdschap in de hemel over één zondaar, die zich bekeert,
Lukas 15: 10 Zo is er blijdschap bij de engelen van God over één zondaar, die zich bekeert.
Lukas 15: 32 Laten we feestvieren en vrolijk zijn, want je broer hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden.*

O ja, er is feest in de hemel. Dat feest is echter niet ter ere van ons of onze daden of inspanningen. Dat feest is ter ere van Vader God zelf. Hij is de grote Alverzoener. Hij bedenkt de voorwaarden voor redding, niet de wettische geesten, niet de leer belijders, niet de statutenbouwers, niet de godsdienstige elite en ook wij, arme zwakke schepselen niet. God is de Auteur van de redding. Vader God ontvangt alle eer in de hemel.

Hier hebben we dus het plaatje van Vader die met zijn losbol van een zoon een groot feest viert met buiten het feestgewoel de oudste zoon, die dit alles afkeurend aanziet.

Lukas 15: 1-2 Al de tollenaars nu en de zondaars waren het gewend om bij Hem te komen om naar Hem te horen. En de Farizeeën en de Schriftgeleerden morden en spraken: Deze ontvangt zondaars en eet met hen.

Weet je trouwens dat er onder ons, die gelovigen die zo enthousiast worden over Gods genade en die het zo'n ellende vinden dat bij zo weinigen de ogen hiervoor zijn open gegaan, dat er onder ons ook veelvuldig net zo'n wettische reactie leeft? Hoe oordelend, ja veroordelend, stellen wij ons vaak niet op tegenover deze wettische geesten, die iedereen maar de les lezen en vinden dat iedereen volgens de regels van hun inzicht van goed en kwaad horen te leven! *"Hier mag God toch zeker wel eens een keertje stevig ingrijpen?!"* Jazeker, dat doet God ook. Hij grijpt echter in met Zijn genade.

Lukas 15: 31 Hij zei tegen hem: Kind, jij bent altijd bij mij en al het mijne is het jouwe.

Deze oudste zoon, de Farizeeën en Schriftgeleerden, de godsdienstige elite, de wettische gelovige, Vader God overlaadt hem met Zijn genade! En weet je? Helaas vinden velen die Gods genade zo centraal stellen dit toch wel een beetje over de top van Vader God. Maar dat is nou Vader God! Als het om genade, bewogenheid, liefde en barmhartigheid gaat is God altijd over de top!

Lukas 15: 31 Hij zei tegen hem: Kind,

Ik ga weer naar de Griekse grondtekst. Ook al ben ik als verwoed autist dol op lijstjes vreemde woorden. Dat is nu niet de reden. Vader God legt hier Zijn hart bloot in het woord wat Hij hier uitspreekt: *'Kind'*. Het is de enige keer dat in dit hoofdstuk dit Griekse woord *'tekno'* gebruikt wordt. Telkens (8 keer) wordt in deze gelijkenis het formele woord *'huios'*, vertaald met *'zoon'*, gebruikt. In woorden drukt Vader God zijn kind alweer aan Zijn borst. In dit woord ligt niet alleen de relatie vast, maar ook de emotie, de pijn, de bewogenheid, liefde en genade: *'Mijn kind'*.

Tegenover een hart van voortwoekerende huichelarij staat hier het hart van Vader God met niets dan liefde en genade. Geen enkele veroordeling! Geen enkel verwijt! Geen enkel tot de orde roepen! Liefde en genade! Wow! Is er na het aanhoren van deze gelijkenis nog iemand die kan beweren dat God haat?, dat God een gruwelijk God is? Ja, ze zijn er! Ja, ze zijn er juist binnen het christendom! Die godsdienstige klasse die deze oudste zoon vertegenwoordigt is er nog steeds ondanks Gods eigen getuigenis.

Het beeld van deze oudste zoon is verknipt. Hij valt de oneer en de onrechtvaardigheid (zoals hij het ziet) van Vader aan. Feitelijk zegt hij: *'Voor al dit oneervol gedrag hoort u aan mij vergeving te vragen'*. Wat doet Vader God? Zijn pure reactie is lankmoedigheid.

Lankmoedigheid is tegenwoordig in het Nederlands een vrij onbegrepen woord, maar hier in deze gelijkenis zien we het als een kenmerk van Vader God. Vandaar dat lankmoedigheid ook niet zomaar bij de mens aanwezig is, tenzij de vrucht van de Geest werkzaam is.

Romeinen 2:4 Verachten jullie de rijkdom van Gods goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseffen jullie niet, dat de goedertierenheid van God jullie tot boetvaardigheid leidt?

Galaten 5:22 De vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid,

1 Timotheus 1:16 Jezus Christus zou in de eerste plaats in mij Zijn hele lankmoedigheid bewijzen,

2 Petrus 3:15 Houdt de lankmoedigheid van onze Heer voor zaligheid,

Ik heb aardig wat mensen tot de Heer mogen leiden. Kijk ik nu naar deze gelijkenis dan moet ik zeggen dat ze allemaal in de categorie van de jongste zoon vielen. Gelukkig heb ik leraars leren kennen die eerst van die tweede categorie waren, de oudste zoon, en door de Bijbel zelf overtuigd zijn geraakt van Gods onnaspeurlijke rijkdom van genade. Ikzelf heb ook zeker tijdens onze periode in die wettische groepering meer oudste zoon kenmerken vertoond dan kenmerken van de jongste zoon. Ook bij mij was het de Bijbel zelf, die me in de vrijheid geplaatst heeft.

Zodra we de genade en de vreugde van de vrijheid in Christus geproefd hebben, hebben we de neiging meer vertrouwen te hebben in de redding van die jongste zoon. Bij Saulus, die Paulus werd, zien we echter een duidelijk voorbeeld van de bekering van een wettisch mens. Voorop staat dat dit het werk van God zelf is. Daarom is het ook gegarandeerd in goede handen. Hij zegt namelijk tegen die wettische zoon:

Lukas 15: 31 Kind, jij bent altijd bij Mij en al het Mijne is het jouwe.

De relatie zit goed: 'Kind'. De plek waar je bent zit goed: 'Jij bent altijd bij Mij'. Je erfenis zit ook gebeiteld: 'Al het Mijne is het jouwe'. En Vader God weet wel dat jij je vervreemd voelt. Hij weet wel dat je momenteel eigenlijk nauwelijks iets ondervindt van het heerlijke feit dat Hij altijd bij je is. Hij ziet ook wel dat jij helemaal niet geniet van al het bezit van Hem, dat ook van jou is. Dat verandert echter niks aan het feit dat jij bij Vader God in goede handen bent.

O ja, er zijn duizenden (misschien zelfs nog wel meer) verschillende groeperingen binnen het christendom. Ieder roept zijn leus. De ene leer is nog belangrijker dan de andere. En vaak lijken ze gigantisch de weg kwijt te zijn. Geen rust over vrede met God, laat staan de vrede van God. Men ploetert, jacht en jaagt. Van nature hebben we de neiging om al die verschillende leringen te weerleggen. Maar we mogen ons verblijden in wat God tegen al die personen in die diverse groepen zegt:

Lukas 15: 31 Kind, jij bent altijd bij Mij en al het Mijne is het jouwe.

God zelf wijst hen, net als Paulus, net als mij, wel die weg om heerlijk te gaan genieten van Zijn overvloeiende rijkdom van genade.

15. Vader God Komt Tot Zijn Doel

Lukas 15: 31 Kind, jij bent altijd bij Mij en al het Mijne is het jouwe.

God wijst die Farizeeën en Schriftgeleerden, God wijst die oudste zoon, God wijst elk wettisch mens, net als Paulus, net als mij, wel die weg om heerlijk te gaan genieten van Zijn overvloeiende rijkdom van genade.

Lukas 15: 32 Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn,

Dat werkwoord ‘moeten’ is een lastige in onze Nederlandse vertalingen. Op een heleboel plaatsen staat het Nederlandse woordje ‘moeten’ terwijl het in de Griekse en Hebreeuwse handschriften nergens is terug te vinden. Dat heeft weer alles te maken met het wettisch brilletje dat ook veel Bijbelvertalers op hebben tijdens hun vertaalwerk. Spontaan planten ze er het werkwoord ‘moeten’ tussen. Hier hebben we dan eens een gunstige uitzondering. Hier kan het namelijk niet anders. Vader God wijst hier op een absolute noodzaak.

Mensen die graag altijd een soort keuze voorleggen aan anderen, zoals: ‘*Je kan kiezen voor het treurige wettische leven of je kan kiezen voor de feestvreugde rondom God*’, die mensen hebben hier een probleem. Voor deze oudste zoon (de wettische mens) is er maar één mogelijkheid als Vader God hem op zijn relatie (kind) wijst, hem op de plek wijst, waar hij zich bevindt (je bent altijd bij Mij) en hem op zijn erfenis wijst (al het Mijne is het jouwe). De enige mogelijkheid is feestvieren en vrolijk zijn. Geen keuze, maar Gods werk.

De reden voor Gods vreugde en vrolijkheid, waar wij allemaal in mogen delen, is weer precies datgene wat dit hele hoofdstuk door als een soort refrein herhaald wordt.

Lukas 15: 32 Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn, want je broer hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden.

Nogmaals, het is Gods feestvreugde en vrolijkheid. Vader God staat centraal. Deze gelijkenis is Jezus antwoord op het verwrongen Godsbeeld van de godsdienstige elite.

Hiermee zijn we letterlijk aan het eind van deze gelijkenis gekomen. Houden we het precies zoals de Heer zelf deze gelijkenis verteld heeft, dan is dat een prachtige illustratie van Gods overvloeiende rijkdommen van genade voor zowel de rebellerende mens als de vroom godsdienstige mens. Geen keuze voor de mens. Gods plan en doel is hen beide mee te nemen. En Hij doet het ook! Dan zien we dus zowel de jongste als de oudste zoon in de feestvreugde van Vader God. Maar.....

Lees je de uitlegboekjes erop na, dan voelen de meeste gelovigen zich onbevredigd over de afloop van deze gelijkenis. Zowel qua gebeurtenis heeft de gelijkenis een open eind (volgens hen) als dat het als literaire opbouw nog niet af zou zijn (volgens hen).

Wat is namelijk het geval?

1. We lezen aan het eind alleen de smekende woorden van Vader God zonder dat we de reactie van de oudste zoon terugvinden.
2. Het eerste deel rond de jongste zoon bestaat uit acht refreinen. Het tweede deel rond de oudste zoon bestaat uit zeven refreinen.

Als we ons dus aan de gelijkenis houden, zoals de Heer die gegeven heeft, worden we overweldigd door Gods overvloeiende rijkdom van genade. Zoeken we echter ons eigen verstand te bevredigen, dan gaan we naar een slot van de gelijkenis op zoek volgens ons eigen inzicht. Men komt er dan ook op uit dat deze godsdienstige elite niet mee naar binnen is gegaan, maar de Heer aan het kruis genageld heeft. En dat moet dan het ontbrekende achtste (Getal van opstanding/nieuw leven) refrein zijn?

Genade als je je houdt aan de gelijkenis zoals de Heer die vertelt. Het vlees als je de gelijkenis aanvult met je eigen denkbeelden. Jezus eigen woorden aan het eind van de gelijkenis spraken al van opstanding en nieuw leven. Zo is Gods plan ook.

Lukas 15: 31-32 Kind, jij bent altijd bij Mij en al het Mijne is het jouwe. Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn, want je broer hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden.

God heeft het laatste woord in dit zevende refrein. De mens zoekt naar een achtste refrein omdat men altijd de eigen keuze van de mens als antwoord op Gods woord als het hoogste goed beschouwt.

God heeft gesproken en dat is voldoende. 'Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn' is geen overweging die God de mens voorlegt, waarbij het afwachten is hoe hij er op zal antwoorden. Het is Vader God, die Zijn arm om de schouder van de oudste zoon heeft geslagen, en hem meevoert het feest binnen. Dat is die opstanding, waar men op wacht. Dat is eigenlijk al het achtste refrein binnen dit zevende.

Zo tekenen de profetieën dit achtste refrein, geheel naar Gods plan.

Zacharia 12:10 Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest van de genade en van de gebeden; zij zullen Hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.

Johannes 19:37 Zij zullen zien op Hem, die zij doorstoken hebben.

Openbaring 1:7 Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen van het land zullen over Hem weklagen.

Romeinen 11:26 Zo zal heel Israël gered worden,

Laten we deze uitkomst maar in de vaardige handen van Vader God laten.

